

विरोधे ॥ ५ ॥ कर्मादीनां सहवकरणानां परस्परं विरोधे सति देशकालौ बलवन्तौ नान्यानि । कुतः सहप्रयोगस्य शब्दादवगतत्वात् कर्मसामान्यादि-
 रशाब्दादिति । तथा हि ऐकाहिकचातुर्मास्येषु पर्वणां कर्मभेदे दक्षिणाद्रव्यभेदे
 ऽपि देशकालैक्यात्सहप्रयोगः । यथा च फलभेदेन कर्मभेदेऽपि समानतन्त्रा-
 ग्रयणे शुनासीरीयेऽपि सौर्यस्य दक्षिणाभेदेऽपि देशकालैक्यादेव सहप्रयोगः ।
 तस्माद्विरोधे देशकालौ बलवन्तौ । तौ चेत्समानौ तर्हि कर्मादिष्वसमानेष्वपि
 तन्त्रैक्यं भवत्येवेति । अस्मिन्व्याख्याने न कृत्स्नोपदेशादित्येतत्सूत्रं १) पूर्वप-
 क्षमुत्थाप्य पूर्ववदेव व्याख्येयम् ॥ ॥ अथेदं चिह्न्यते । प्रकृतौ ज्योतिष्टोमे सो-
 मक्रयोत्तरकाले आतिथ्यान्ते २) उपसदन्ते च सुब्रह्मण्याह्वानं श्रूयते । तत्र चैवं
 निगदोऽस्ति इत्यहे सुत्यामागह मधवन्निति ब्रूयादिति ३) । इतिकरणेन च
 संख्योच्यते अहे सुत्यामागह अहे सुत्यामागहेत्येवं ब्रूयादित्यर्थः । तदिदमप्रधा-
 नकालत्वाद्द्वादशाहे तन्त्रं भवति अप्रधानकालः सकृदसंनिपातादिति (१. ७. १५.)
 वक्ष्यमाणन्यायात् । न हीदं प्रधानकालम् ४) । उपसत्काले तु सकृदनुष्ठितमेव
 सर्वेषामुपकरोतीति तन्त्रमेव भवति । सुत्याकालीनं तु प्रधानकालत्वात्प्रतिसुत्य-
 मावर्तते । तत्रोपसदातिथ्यक्रयकालीने तन्त्रेण क्रियमाणे सुब्रह्मण्याह्वाने सं-
 देहः किं सर्वेषामङ्गां पृथक्पृथगुपलक्षणम् ५) द्वादशाहे त्रयोदशाहऽइत्येवम्
 उत तन्त्रेण द्वादशाहऽइत्येवम् । तत्र पूर्वपक्षमाह ।

अहर्गणे सुब्रह्मण्यायाः सर्वोपलक्षणं प्रकृतिवत् ॥ ७ ॥ अहर्गणे द्वाद-
 शाहादौ उपसत्कालीनायाः सुब्रह्मण्यायाः निगदे सर्वेषां ६) सौत्यानामङ्गामुप-
 लक्षणं कर्तव्यम् । प्रकृतिवत् यथा प्रकृतौ अहे सुत्यामित्युक्तम् इह तूपसदङ्गां
 द्वादशसंख्यया विवृद्धत्वाद्द्वादशाहऽइति वक्तव्यम् । तत्र प्रकृताविकं सौत्यमहः
 तदुपलक्षितम् हे इन्द्र त्वं अहेऽतीते ७) सुत्यां प्रत्यागहेति । इह तु द्वादश सौ-
 त्यान्यहानि । तेनेहापि प्रकृतिवदेव तानि सर्वाण्युपलक्षणीयानि न चाहः-

१) ? दित्येतत्सूत्रं पूर्ववदुःखसूत्रं २. २) °ध्यन्ते २. ३) See ३. ३. ३. ११. ४) °नं
 कालं २. ५) Thus the Cāstradīp. at ११. ३. २२. °मङ्गां पृथक् उप° २. ६) सर्वासां २.
 ७) ? अहनोते २.